

етническо воинство.¹⁹

Видно е, въпреки подчертано схематичното изложение, че хайдушката "география" на П. Хитов е значима съставна част на хайдушкото пространство в Сливенската и Котленската планина, както и топосообразуващ елемент в организацията на пространството като цяло в тях, осмислено като функция във фолклорната история. Като че ли друго не може и да бъде, тъй като не би било логично мотивирано в съответствие с принципите на остойностяване на фолклорното съзнание. Панайот Хитов е една от онези исторически личности, които в своята реалност привличат силно вниманието на това съзнание, което чрез присъщата му митопоетична менталност реализира представите си за героично.

1. Т. Ив. Живков. Фолклор и съвременност. С. 1981, с. 118 - 126.
2. Пак там, с.120.
3. Ив. Георгиева. Българска народна митология. С., 1993, с. 73.
4. По аналогия на термина ЕТИЧЕСКИ СОЦИУМ. - В: Б. Н. Путилов. Героический эпос и действительность. М. 1988, с. 46.
5. Н. Ненов. Българската хайдушка епика. С., 1999, с. 65.
6. Вл. Демирев. Хайдушкият фолклор - мит и история. Дисертация. С., 1999, с. 165;
7. Вл. Демирев. Сливенската планина, етнокултурното пространство и фолклорната история. Исторически преглед, 2004, кн. 5 - 6, с. 384.
8. Г. Димитров. Княжество България в историческо, географическо и етнографическо отношение. Ч. П. Пловдив, 1896, с. 314.
9. П. Делирадев. Принос към историческа география на Тракия, с. 264;
10. Ив. Русев. Г. Ковачев. Два главни пътя в Сливенско - Котелския балкан - В: Култура, църква и революция през Възраждането. Сливен, 1995, с. 164 - 168.
11. Цв. Райчевска. Личен архив, Котел, 1995, с. 7.
12. Вл. Демирев. Личен архив. Котел, 2002, с. 15.
13. Вл. Демирев. Хайдутина - воин-пазител на съкровище. Сливен 2003, с. 108.
14. Пак там, с. 108.
15. Пак там.
16. Вл. Демирев. Хайдутина - воин - пазител на съкровище, с. 11 - 14.
17. Ив. Маразов. Митология на златото. С., 1994, с. 5 - 8.
18. Пак там., с. 207.
19. Вл. Демирев. Хайдутина - воин-пазител на съкровище, с. 25.

ПАНАЙОТ ХИТОВ - ЗА ЧОВЕКА И НАЦИОНАЛРЕВОЛЮЦИОНЕРА

Николай Домусчиев

Срещу датата 1/13 януари 1880 г., Нова година, четвъртък, Константин Иречек записва в своя "Български дневник" следното: "На вечеря, намерих Начовица, Бошнякова и Панайот Хитова - мальк с прошарена коса човек, с огромни мустаци, скромно изражение, замислени очи, незначителна въшност /беше облечен a la